

РЕШЕНИЕ

№ 3981

гр. София, 13.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.05.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Вяра Русева

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **2063** по описа за **2013** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно – процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационни жалби на С. и на [фирма] срещу съдебно решение от 28.12.2012.г по НАХД № 5562 /11 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 94 състав с което е изменено наказателно постановление (НП) № 29 /8.03.2011 г., издадено от Председателя на Съвета за електронни медии /С./, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 20 000 лв. за извършено нарушение на чл.17, ал.2 вр. с чл.10, ал.1 т.6 от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ/, като е намален размера на санкцията на 10 000лв.

В касационната си жалба С. навежда доводи за неправилност на решението в частта с която е намалена наложената имуществена санкция. Твърди, че безспорно нарушението е повторно по см. на § 1 т.33 от ДР на ЗРТ, като съдът неправилно е преценил, че наложената санкция е завишена. Сочи, че големия брой НП за нарушение разпоредбата на чл.17, ал.2 вр. с чл.10, ал.1 т.6 от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ/ и прилагането нормата за двоен размер на санкцията за нарушения извършени при условията на повторност е довело до налагане максимално

допустимия размер от 20 000лв. Моли да се отмени решението и да се потвърди изцяло НП.

В касационната си жалба [фирма] оспорва приложението на материалния закон. Твърди, че възприятието кое противоречи на добрите нрави и кое не противоречи на добрите нрави е субективно, поради което границата е различна за различните зрители. Излага също съображения, че ако се приеме че е извършено нарушението, то санкцията е определена неправилно както от административно-наказващия орган, така и от СРС, като е следвало същата да е в рамките на установения минимум. Моли да се отмени обжалваното решение и постанови друго с което се отмени НП, евентуално да се намали наложената санкция.

Представителят на СГП изразява становище за правилност на оспореното решение.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Със съдебно решение от 28.12.2012.г по НАХД № 5562 /11 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 94 състав е изменено наказателно постановление (НП) № 29 /8.03.2011 г., издадено от Председателя на Съвета за електронни медии /С./, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 20 000 лв. за извършено нарушение на чл.17, ал.2 вр. с чл.10, ал.1 т.6 от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ/, като е намален размера на санкцията на 10 000лв.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите В., Т. и Р. както и писмените доказателства представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че безспорно [фирма] в качеството му на доставчик на медийни услуги е осъществило нарушението за което е санкционирано, приел е, че административно-наказващия орган при определяне на наказанието е завишил прекомерно неговия размер, като е изложил съображения за намаляване размера на санкцията на 5 000лв., като така определения размер съобразно чл.126, ал. 3 от ЗРТ следва да бъде удвоен и е определил санкцията на 10 000лв.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо. Касаторите оспорват приложението на материалния закон.

Съобразно чл.220 АПК касационната инстанция възприема установена от СРС фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства.

Настоящата касационна инстанция споделя направените от първоинстанционният съд правни изводи, че е осъществен състава на административното нарушение, посочено в обжалваното наказателно постановление.

Първоинстанционният съд правилно и въз основа на събраните доказателства е установил фактическата страна на спора. Настоящата касационна инстанция споделя направените от СРС правни изводи за осъществен състав на нарушение по чл.17, ал.2 ЗРТ във връзка с чл.10, ал.1, т.6 от ЗРТ, поради което не следва да ги повтаря отново. Обосновано и законосъобразно районният съд е приел, че въпросното предаване не кореспондира с изискванията за обществено благоприличие и че излъчването на подобни кадри би навредило на нравственото формиране на подрастващите. Въззивният съд аргументирано е изложил подробни съображения относно понятието „добрите нрави”, като се е позовал и на решение на Конституционния съд № 7/04.06.1996 г. , постановено по конституционно дело № 1/1996 г.1. Тези съображения се споделят напълно от касационната инстанция.В добавка следва да се отбележи, че в решението си К. съд приема, че публичният морал се определя като област, в която са меродавни най-вече националните традиции и култура и в обществен интерес е добрите нрави да бъдат критерий при формирането на подрастващите. В същото решение се заявява, че не във всички случаи е необходимо да е налице ефективно накарване; в някои случаи неблагоприятните последици спрямо защитаваната друга ценност може да настъпят по-късно. Предвиденото нарушение в чл.17, ал.2, във вр. чл.10, ал.1, т.6 ЗРТ е „противоречие на добрите нрави”. В тази връзка неоснователно е твърдението в касационната жалба на [фирма], че формите на проява на нарушението „противоречие с добрите нрави” са конкретно изброените в закона - съдържание на порнография, възхваляване или оневиняване на жестокост или насилие, подбуждане към ненавист въз основа на расов, полов, религиозен или национален признак. Изискването към операторите е да не допускат предавания, които противоречат на добрите нрави, особено ако съдържат порнография, възхваляват или оневиняват жестокост или насилие или подбуждат към ненавист въз основа на расов, полов, религиозен или национален признак. Понятието „добрите нрави” е очертано като родово, а добавката относно порнографията, насилието и жестокостта и подбуждането на ненавист са само някои от признаците на противоречие с добрите нрави, за които трябва се следи особено зорко. СРС е постановил обжалваното съдебно решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при което е извършено. При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Касационната инстанция не споделя обаче, изводите на Районния съд относно размера на санкцията. Безспорно е установено, че нарушението е повторно по смисъла на §1, т.33 от ДР на ЗРТ. С влязло в сила на 15.05.2010г. НП № 5/8.01.2009 г. за нарушение на чл.17, ал.2, във вр. чл.10, ал.1, т.6 ЗРТ на касатора [фирма] е наложено наказание „имуществена санкция” в размер на 15 000 лв. в условие на повторност. Съгласно действащата към момента на извършване на нарушението разпоредба на чл.126, ал.3 ЗРТ при повторно нарушение се налага имуществена санкция в двоен размер. При

това положение имуществената санкция би следвало да е 30 000 лв. Административно-наказващият орган обаче е редуцирал размера на санкцията, а именно в размер на 20 000 лв. на осн. чл.126, ал.1 от ЗРТ с оглед предвидения в посочената разпоредба максимален размер. К. съд приема, че административнонаказващият орган правилно е приложил разпоредбата на закона, като е определил санкция съобразявайки ал.3, вр. връзка с ал.1 на чл.126 ЗРТ.

По изложените съображения настоящият съдебен състав счита, че при издаването на процесното НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, както и нарушения на материалния закон, поради което решението на районния съд следва да бъде отменено и вместо него следва да бъде постановено друго, с което да се потвърди изцяло НП.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК и чл. 222, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ съдебно решение от 28.12.2012.г по НАХД № 5562 /11 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 94 състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление (НП) № 29 /8.03.2011 г., издадено от Председателя на Съвета за електронни медии /С./, с което на [фирма] е наложена на осн. 126, ал.1 вр. с ал. 3 вр. с чл.127, ал.2 от ЗРТ имуществена санкция в размер на 20 000 лв. за извършено нарушение на чл.17, ал.2 вр. с чл.10, ал.1 т.б от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ/.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: